୨୨-୧୧-୧୯ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବ□ମାନ ନିରାକାର ବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସାକାର ଶରୀରରେ ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଜାଉଛନ୍ତି, ଏକା ନୁହେଁ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:-ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା କାହିଁକି କରୁଛ ?

ଉ□ର:- (୧) କାହିଁକି ନା ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆମକୁ ବହୁତ ଦୀର୍ଘ ଆୟୁଷ ମିଳୁଛି, ଆମେ ନିରୋଗୀ ହେଉଛୁ। (୨) ଯୋଗ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମର ପାପ କଟୁଛି। ଆମେ ଖା□ ସୁନା ହୋଇଯାଉଛୁ। ଆତ୍ମାରୁ ରଜୋ ଏବଂ ତମୋଗୁଣର ଖାଦ ବାହାରଯାଉଛି, ଆତ୍ମା କା□ନ ହୋଇଯାଉଛି। (୩) ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ। (୪) ତୁମେମାନେ ଦିବ୍ୟଗୁଣ ରୂପୀ ଗହଣାରେ ସୁଶୋଭିତ ହୋଇଯିବ। (୫) ତୁମେ ବହୁତ ଧନବାନ୍ ହୋଇଯିବ। ଏହି ଯୋଗ ହିଁ ତୁମକୁ ପଦମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ କରାଇ ଦେଉଛି।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି। ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ପିତା ବୁଝାଉଛନ୍ତି। ଏଠାରେ ବସି ତୁମେ କ'ଣ କରୁଛ ? ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ କେବଳ ଶାନ୍ତିରେ ବସିଛ। ତୁମେ ଅର୍ଥ ସହିତ ଜ୍ଞାନମୟ ଅବସ୍ଥାରେ ବସିଛ। ତୁମଠାରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି— ଆମେ ବାବାଙ୍କୁ କାହିଁକି ମନେ ପକାଉଛୁ। ବାବା ଆମକୁ ବହୁତ ଦୀର୍ଘ ଆୟୁଷ ଦେଉଛନ୍ତି। ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ଆମର ପାପ କଟିଯିବ। ଆମେ ଖା□ ସୁନା ସ□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବୁ। ଏବେ ତୁମର ଆତ୍ମା ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଗୁଣରେ କେତେ ସୁସଜ୍ଜିତ ହେଉଛି। ତୁମର ଆୟୁଷ ବଡ ହୋଇଯିବ। ଆତ୍ମା କ□ନ ହୋଇଯିବ। ଏବେ ଆତ୍ମାରେ ଖାଦ ମିଶି ଯାଇଛି। ଏହି ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ରଜୋ-ତମୋର ଯେଉଁ ସବୁ ଖାଦ ମିଶିଛି ତାହା ବାହାରିଯିବ। ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମର ବହୁତ ଫାଇଦା ହୋଇଯିବ। ପୁଣି ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ବଡ ହୋଇଯିବ। ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗର ନିବାସୀ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ବହୁତ ଧନବାନ୍ ମଧ୍ୟ ହେବ। ତୁମେ ପଦମାପଦମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହୋଇଯିବ। ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମନମନାଭବ ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ। ବାବା ଏକଥା କୌଣସି ଦେହଧାରୀ ପାଇଁ କହୁ ନାହାଁନ୍ତି। ବାବାଙ୍କର ତ ଶରୀର ହିଁ ନାହିଁ। ତୁମର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ନିରାକାର ଥିଲା। ପୁଣି ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଆସି-ଆସି ପାରସବୁଦ୍ଧିରୁ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛି। ଏବେ ଆତ୍ମାକୁ ପୁଣି କ□ନ ହେବାକୁ ପଡିବ। ଏବେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେଉଛ। ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ପାଣିର ସ୍ନାନ ତ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର କରି ଆସିଲ। ଭାବିଲ ଆମେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ହେବୁ କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ହେବା ବଦଳରେ ଆହୁରି ପତିତ ହୋଇ କ୍ଷତିରେ ପଡିଯାଇଛ କାହିଁକି ନା ଏହା ହେଉଛି ମିଛ ମାୟାର ସଂସାର, ଏଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ମିଛ କହିବାର ସଂସ୍କାର ଅଛି। ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସି ତୁମକୁ ପବିତ୍ର କରି ଚାଲି ଯାଉଛି ପୁଣି ତୁମକୁ ପତିତ କିଏ କରୁଛି ? ଏବେ ତୁମେ ଅନୁଭବ କରୁଛ ନା, କେତେ ଗଙ୍ଗାସ୍ନାନ କରି ଆସିଛୁ କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ହୋଇ ନାହୁଁ। କିନ୍ତୁ ଏବେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ତ ଯିବାକୁ ହେବ। ତେବେ ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମ ହେଉଛି ପବିତ୍ରଧାମ। ଏହା ତ ହେଉଛି ରାବଣର ଦୁନିଆ, ଏହାକୁ ଦୁଃଖଧାମ କୁହାଯାଉଛି। ଏହା ତ ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ସହଜ କଥା। ଏଥିରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହିଁ ନାହିଁ। ନା, କାହାକୁ ଶୁଣାଇବାରେ ଅସୁବିଧା ଅଛି। ଯେବେ କେହି ମିଳୁଛନ୍ତି କେବଳ ଏହି କଥା କୁହ ଯେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବେହଦ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ। ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ହେଉଛନ୍ତି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବ। ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଶରୀରର ତ ଅଲଗା-ଅଲଗା ପିତା ଅଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ତ ପିତା ଜଣେ ଅଟନ୍ତି। ଏକଥା ସିଏ କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ହିନ୍ଦିରେ ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି। ହିନ୍ଦି ଭାଷା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ। ତୁମେ ପଦମାପଦମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଏହି ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କୁ କହିବ ନା। ଏମାନେ କେତେ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏକଥା କାହାକୁ ବି ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଏମାନେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କିପରି ହେଲେ। ଏବେ ତୁମକୁ ବାବା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଏହି ସହଜ ରାଜଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଏହି ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି। ବ□ମାନ ହେଉଛି ପୁରୁଣା ଏବଂ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସଂଗମ। ପୁଣି ତୁମେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ। ଏବେ ବାବା କେବଳ କହୁଛନ୍ତି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ଅର୍ଥ ସହିତ ମନେ ରଖ। ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ମନମନାଭବ। ଶବ୍ଦ ତ ପଢୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ ବିଲକୁଲ୍ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି। ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ କାହିଁକି ନା ମୁଁ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟେ, ଆଉ କେହି ଏପରି କହିପାରିବେ ନାହିଁ। ବାବା ହିଁ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ

ପବିତ୍ର ହୋଇ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଚାଲିଯିବ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ସତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଥିଲ ପୁଣି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଛ । ଏବେ ୮୪ ଜନ୍ମ ପରେ ପୁଣି ତୁମେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ଦେବତା ହେଉଛ ।

ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନା ଉଭୟଙ୍କୁ ତୁମେ ଜାଣିଗଲଣି । ତେଣୁ ଏବେ ତୁମେ ଆସ୍ତିକ ହୋଇଗଲଣି । ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ନାସ୍ତିକ ଥିଲ । ଏହି କଥା ଯାହା ବାବା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ତାହା ଆଉ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଯେଉଁଠାକୁ ବି ଯାଅ, କେହି ବି ତୁମକୁ ଏହି କଥା ଶୁଣାଇବେ ନାହିଁ । ଏବେ ଉଭୟ ବାବା ତୁମକୁ ଦିବ୍ୟଗୁଣରେ ସଜାଉଛନ୍ତି । ଆଗରୁ ତ ବାବା ଏକା ଥିଲେ । ବିନା ଶରୀରରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଉପରେ ଥାଇ ତୁମକୁ ସଜାଇ ମଧ୍ୟ ପାରିବେ ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ନା— ବ□ ବାରହ ଅର୍ଥାତ୍ ୧ ଏବଂ ୨ମିଶି ୧୨ ହୋଇଥାଏ, ବାକି ପ୍ରେରଣା ଅଥବା ଶକ୍ତିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଉପରୁ ପ୍ରେରଣା ଦ୍ୱାରା କିଛି ବି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ନିରାକାର ଯେବେ ସାକାର ଶରୀରର ଆଧାର ନେଉଛନ୍ତି ତେବେ ଯାଇ ତୁମକୁ ସଜାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମକୁ ସୁଖଧାମକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ଡ୍ରାମାର ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ବାବା ବନ୍ଧାୟମାନ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱ ମିଳିଛି । ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହି ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ କେତେ କ□ନ ହେଉଛ । ଆତ୍ମା ଏବଂ କାୟା ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀର ଉଭୟ କ□ନ ହେଉଛି ପୁଣି ଛି-ଛି ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତ ହେଉଛି । ଏବେ ତୁମେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରୁଛ— ଏହି ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଏପରି ଶୋଭନୀୟ ହେବୁ । ସେଠାରେ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଅଙ୍ଗ ସବୁ ଆବରଣ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ । ଏଠାରେ ତ ଦେଖ ଛି-ଛି ବିକାରୀ କଥା ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଶିଖୁଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଡ୍ରେସ୍ ଦେଖ କେତେ ସୁନ୍ଦର ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ଦେହ-ଅଭିମାନୀ । ସେମାନଙ୍କୁ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ରହିବ । ବାବା ତୁମକୁ ଏପରି ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ତ ଖା□ ସୁନାର ଅଳଙ୍କାର କେହି ପିନ୍ଧି ମଧ୍ୟ ପାରିବେ ନାହିଁ । କେହି ପିନ୍ଧିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରୁ ଲୁଟି ନେବେ । ସେଠାରେ ତ ଏପରି କୌଣସି କଥା ହେବ ନାହିଁ । ଏପରି ବାବା ତୁମକୁ ମିଳିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ବିନା ତୁମେ ସେଭଳି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏଭଳି ବହୁତ ଭାଇ ଭଉଣୀ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ତ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ସିଧାସଳଖ ନେଉଛୁ । କିନ୍ତୁ ସେ କିପରି ଦେବେ । ଆଚ୍ଛା ଚେଷ୍ଟା କରି ଦେଖ ସିଧାସଳଖ ମାଗ । ଦେଖ ମିଳୁଛି ! ଏପରି ବହୁତ କହୁଛନ୍ତି— ଆମେ ତ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପ□ ନେବୁ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ପଚାରିବାର କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଶିବବାବା ପ୍ରେରଣା ଦ୍ୱାରା କିଛି ଦେଇଦେବେ ! ଭଲ ଭଲ ପୁରୁଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାୟା ଏପରି ଦଂଶନ କରିଦେଉଛି । କେବଳ ଜଣକୁ ମାନୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଜଣେ କ'ଣ କରିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏକା କିପରି ଆସିବି । ମୁଖ ବିନା କଥାବା□ା କିପରି ହୋଇପାରିବ । ମୁଖର ତ ଗାୟନ ରହିଛି ନା । ଗୋମୁଖରୁ ଅମୃତ ନେବା ପାଇଁ କେତେ ତୀର୍ଥ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଶ୍ରୀନାଥ ଦ୍ୱାରକୁ ଯାଇ ଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଦର୍ଶନ କରିବା ଦ୍ୱାରା କ'ଣ ହେବ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ଭୂତ ପୂଜା ଅର୍ଥାତ୍ ତତ୍ୱ ପୂଜା । ତାଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମା ତ ନାହିଁ । ବାକି ୫ ତତ୍ୱର ମୂ□ ତିଆରି ହୋଇଛି । ତାକୁ ପୂଜା କରିବା ଅର୍ଥ ମାୟାକୁ ମନେ ପକାଇବା । ପା□ ତତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତି ଅଟେ ନା । ତାକୁ ମନେ ପକାଇଲେ କ'ଣ ହେବ ? ପ୍ରକୃତିର ଆଧାର ତ ସମସ୍ତେ ନେବେ କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ସ□ପ୍ରଧାନ ପ୍ରକୃତି ହେବ । ଏଠାରେ ହେଉଛି ତମୋପ୍ରଧାନ ପ୍ରକୃତି । ବାବାଙ୍କୁ ସ□ପ୍ରଧାନ ପ୍ରକୃତିର ଆଧାର କେବେ ନେବାକୁ ପଡୁନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ସ□ପ୍ରଧାନ ପ୍ରକୃତି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଯେଉଁ ସାଧୁ-ସନ୍ଥ ଆଦି ଅଛନ୍ତି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋତେ ହିଁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ପଡିବ । ମୁଁ ନିବୃ□ ମାର୍ଗକୁ ଆସୁ ହିଁ ନାହିଁ । ଏହା ପ୍ରବୃ□ମାର୍ଗ ହିଁ ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଛି ପବିତ୍ର ହୁଅ । ସେଠାରେ ତ ନାମ-ରୂପ ଆଦି ସବୁ ବଦଳିଯିବ । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଦେଖ ଏହି ନାଟକ କିପରି କରାଯାଇଛି । ଜଣଙ୍କର ଚେହେରା ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ସହିତ ମିଶିପାରିବ ନାହିଁ । କୋଟି-କୋଟି ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କର ଚେହେରା ଅଲଗା ଅଲଗା । କେତେ ବି କେହି କିଛି କରୁ ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ଚେହେରା ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତି, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି ନା । କେତେ ଶୋଭନୀୟ ଅଟେ । ମାୟାର ୭ଟି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗ । ସେହି ୭ଟି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକୁ ତରାଜୁର ଗୋଟିଏ ପଟେ ରଖ ଏବଂ ଏହି ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନ୍ୟ ପଟେ ରଖ ତେବେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଭାରୀ ହୋଇଯିବ । ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଭକ୍ତିକୁ ରଖିଲେ ଜ୍ଞାନର ପାର୍ଶ୍ୱ

ବହୁତ ଭାରୀ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଭକ୍ତି ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ତ ଢେର ରହିଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ଦେବା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ବାବା । ତେଣୁ ବାବା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଦିବ୍ୟଗୁଣରେ ସଜାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ହୁଅ କିନ୍ତୁ ତୁମେ କହୁଛ- ନାଁ, ଆମେ ତ ଛି-ଛି ପତିତ ହେବୁ । ଗରୁଡ ପୁରାଣରେ ମଧ୍ୟ ବିଷୟ ବୈତରଣୀ ନଦୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ବିଛା, ସର୍ପ, ଆଦି ସବୁ ପରସ୍ପରକୁ କାମୁଡୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ କେତେ ଅନାଥ ହୋଇଯାଉଛ । ତେଣୁ ତୁମକୁ ହିଁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାହାରେ କାହାକୁ ଏଭଳି ସିଧାସଳଖ କହିଲେ ବିଗିଡିଯିବେ । ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ଯୁକ୍ତିର ସହିତ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । କେତେକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଖରେ କଥାବା□ା କରିବାର ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ । ଛୋଟ ପିଲା ଏକଦମ୍ ଇନୋସେ□ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରୀହ ହୋଇଥାନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମହାତ୍ମା କୁହାଯାଏ । ତେବେ କେଉଁଠି କୃଷ୍ଣ ମହାତ୍ମା, ଏବଂ କେଉଁଠି ଏହି ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ନିବୃ□ମାର୍ଗଧାରୀ ମହାତ୍ମା । ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରବୃ□ମାର୍ଗ । ଦେବତାମାନେ କେବେ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମ ନେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ । ଏବେ ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ହେଉଛ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏଠାରେ ବାପଦାଦା ଦୁଇଜଣ ଏକାଠି ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ଏମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବହୁତ ଭଲ ଶୃଙ୍ଗାର କରିବେ । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ମନ ହେବ ନା— ଯିଏ ଏହି ପିଲାମାନଙ୍କର ଶୃଙ୍ଗାର କରିଛନ୍ତି ଆମେ କାହିଁକି ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ନ ଯିବୁ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଏଠାକୁ ରିଫ୍ରେସ୍ (ସତେଜ) ହେବାକୁ ଆସୁଛ । ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ମନ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ଆସିବା ପାଇଁ । ଯାହାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଥାଏ ସେ କହନ୍ତି ମାର, କିମ୍ବା ଯାହା କିଛି କର, ଆମେ କେବେ ହେଲେ ବାବାଙ୍କ ସଙ୍ଗ ଛାଡିବୁ ନାହିଁ । କେହି ତ ବିନା କାରଣରେ ମଧ୍ୟ ଛାଡିଦେଇଥାନ୍ତି । ଏହିପରି ଡ୍ରାମାର ଖେଳ ତିଆରି ହୋଇଛି । ବାବାଙ୍କୁ ଛାଡପତ୍ର ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଏମାନେ ରାବଣ ବଂଶର ଅଟନ୍ତି । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଏହିପରି ହେଉଛି । କେହି କେହି ପୁଣି ବି ଆସିଯାଆନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି-- ବାବାଙ୍କ ହାତ ଛାଡିବା ଦ୍ୱାରା ପଦ କମ ହୋଇଯାଏ । ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଆମେ ଏପରି ବାବାଙ୍କୁ କେବେ ଛାଡିବୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମାୟା ରାବଣ ମଧ୍ୟ କମ୍ ନୁହେଁ । ତୁରନ୍ତ ନିଜ ଆଡକୁ ଟାଣିନେଇଥାଏ । ସେମାନେ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଲେ ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଏ । ବାବା ମାଡ ତ ଦେବେ ନାହିଁ । ବାବା ତଥାପି ସ୍ନେହର ସହିତ ବୁଝାଇବେ, ତୁମକୁ ମାୟା ରୂପକ କୁମ୍ଭୀର ଖାଇଯାଇଥାନ୍ତା, ଭଲ ହେଲା ତୁମେ ନିଜକୁ ମାୟାଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଏଠାକୁ ଆସିଗଲ । ଯଦି ମାୟା ଦ୍ୱାରା ଘାଇଲା ହୋଇଯିବ ତେବେ ପଦ କମ୍ ହୋଇଯିବ । ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଏକରସ ରହିବେ ସେମାନେ କେବେ ବି ଏଠାରୁ ଛାଡି ଚାଲିଯିବେ ନାହିଁ । କେବେ ବି ବାବାଙ୍କର ହାତ ଛାଡିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଛାଡି ଚାଲିଯିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଜ୍ଞାନମାର୍ଗକୁ ଛାଡି ମାୟା ରାବଣର ହୋଇଯିବେ ତାଙ୍କୁ ମାୟା ଆହୁରି ଜୋରରେ ଖାଇବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦିବ୍ୟଗୁଣରେ ତୁମକୁ କେତେ ସଜାଉଛି, ବୁଝାଉଛି, ଭଲ ହୋଇଯାଅ । କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦିଅ ନାହିଁ । କେହି କେହି ନିଜ ରକ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖିକରି ଦେଉଛନ୍ତି, ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଯେପରିକୁ ସେପରି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ମାୟା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, କାନ-ନାକକୁ ଧରି ବହୁତ ଛଟପଟ କରିଦେଉଛି । ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦିଆଯାଉଛି ତେଣୁ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି କେବେ ହେବା ଅନୁଚିତ୍ । ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବାକୁ ହେଲେ କିଛି ମେହନତ ତ କରିବାକୁ ପଡିବ ନା । ଏବେ ତୁମର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି, ବିକାର ରୂପି ଖାଦ ମିଶିଯାଇଛି । ଏହି ଖାଦକୁ ଭସ୍ମ କରିବା ପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିପାରୁ ନାହଁ, ତୁମକୁ ଲଜ୍ୟା ଲାଗୁ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ନପକାଇଲେ ତୁମକୁ ମାୟାର ଭୂତମାନେ ଗିଳି ଦେବେ । ତୁମେ ଏବେ କେତେ ଛି-ଛି ହୋଇଗଲଣି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଜଣେ ହେଲେ ଏପରି କେହି ନଥିବେ ଯିଏକି ବିକାର ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମ ହୋଇନଥିବ । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଏହି ବିକାରର ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେଠାରେ ରାବଣ ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାପରରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ତେବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ତୁମକୁ ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ ପୁଣି ତ ବିକାରର କୌଣସି କଥା ରହିବ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏମାନେ ପବିତ୍ର ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲେ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ତଳକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଶିବବାବା ଆମକୁ ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆରୁ ମୁକ୍ତ କର । ଏବେ ଯେତେବେଳେ ବାବା ଆସିଲେ ତେବେ ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ ଏହା ହେଉଛି ପତିତ

କାମ । ଆଗରୁ ବୁଝିପାରୁନଥିଲ କାହିଁକି ନା ତୁମେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଥିଲ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଯଦି ସୁଖଧାମକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଛି-ଛି ପତିତ ହେବା ଛାଡ । ଅଧାକଳ୍ପ ତୁମେ ଛି-ଛି ହୋଇଛ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ବହୁତ ପାପର ବୋଝ ରହିଛି ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ଗାଳି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଦେଇଛ । ବାବାଙ୍କୁ ଗାଳି ଦେବା ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ପାପ ଚଢିଯାଉଛି । ତେବେ ଏହିପରି ପାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ରହିଛି । ତୁମର ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ୮୪ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ ମିଳିଛି, ତେଣୁ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିଜର ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ତୁମେ କାନ୍ଦୁଛ କାହିଁକି ! ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେହି କାନ୍ଦିବେ ନାହିଁ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନର ସଂସ୍କାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ ପୁଣି କାନ୍ଦିବା, କଚାଡି ହେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଛି । ମୋହଜିତ୍ ରାଜାଙ୍କ କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଶୁଣିଛ । ଏହା ତ ଏକ ମିଛ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦିଆଯାଇଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କାହାର ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ନାହିଁ । ମୋହଜିତ୍ ତ କେବଳ ବାବା କରାଉଛନ୍ତି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ତୁମେ ଉ□ରାଧିକାରୀ ହେଉଛ, ଯିଏ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ନିଜକୁ ପଚାର ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ତାଙ୍କର ଉ□ରାଧିକାରୀ ଅଟୁ ? ବାକି ଲୌକିକ ପାଠପଢାରେ କ'ଣ ଅଛି । ଆଜିକାଲି ତ ପତିତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଚେହେରା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ନାଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ଉଚିତ୍ । ବୁଦ୍ଧିରେ ସର୍ବଦା ରହୁ ଯେ ଆମେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛୁ । ଆମେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଉଛୁ ଆଉ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ନଦେଖିଲା ପରି ରହୁଛୁ । ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ହିଁ ଦେଖୁଛୁ । ଆମେ ଦେବତା ହେବୁ, ତେଣୁ ସେହି ନୂଆ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ହିଁ ଦେଖୁଛୁ । ପୁରୁଣା ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ଦେଖୁ ନାହୁଁ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ତ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ଆମେ ଏକା ଆସିଥିଲୁ ପୁଣି ଏକା ହୋଇଯିବୁ । ବାବା ସାଥିରେ ନେଇଯିବା ପାଇଁ କେବଳ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହାକୁ ଶିବବାବାଙ୍କର ବରଯାତ୍ରୀ କୁହାଯାଉଛି । ଶିବବାବାଙ୍କର ସମସ୍ତେ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ବାଦଶାହୀ ଦେଉଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ଆଗରୁ ତୁମେମାନେ କଟୁବଚନ କହୁଥିଲ ଏବେ ଅମୃତ ବଚନ କହୁଛ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରାସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ନିଜକୁ ସଂଗମଯୁଗ ମନେ କରି ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ପୁରୁଣା ସମ୍ବନ୍ଧଗୁଡିକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାର ନାହିଁ । ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ ଯେ ଆମେ ଏକା ଆସଥିଲୁ, ଏକା ଯିବୁ ।

(୨) ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟକୁ କ□ନ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଦେଖିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ସଜାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ବାବାଙ୍କର ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ସର୍ବଦା ମଉଜର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଏବଂ କରାଉଥିବା ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେଉଁଠାରେ ବାବାଙ୍କର ଛତ୍ରଛାୟା ରହିଛି ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ମାୟାଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିପାରିବ କାରଣ ଛତ୍ରଛାୟା ଭିତରକୁ ମାୟା ଆସିପାରିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ମେହନତ କରିବାରୁ ସ୍ୱତଃ ହିଁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ମଉଜର ଅନୁଭବ କରିବ କାହିଁକି ନା ମେହନତ କେବେହେଲେ ମଉଜର ଅନୁଭବ କରାଇବାର ଦେବ ନାହିଁ ତେଣୁ ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ରହୁଥିବା ଏହିଭଳି ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନେ ଉଚ୍ଚତର ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମଉଜରେ ରହିଥା'ନ୍ତି କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ଥାଏ ଯେ ଆମେ କଳ୍ପ କଳ୍ପର ବିଜୟ ଆତ୍ମା, ଆମେ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉ□ୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସୁନିଶ୍ଚିତ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ନିଜେ ମଉଜରେ ରୁହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମଉଜରେ ରହିବାର ସନ୍ଦେଶ ଦେଇଚାଲ, ଏହା ହିଁ ତୁମର ସେବା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯିଏ ଡ୍ରାମାର ରହସ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜ୍‌କୁ ଜାଣିନଥାଏ ସିଏ ହିଁ ନାରାଜ୍ ହୋଇଥାଏ ।